

HAND IN HAND

Dat een student niet hand in hand durft te lopen met zijn vriend uit angst voor homofobe reacties, is een zaak die **FREDERIK SWENNEN** ernstig wenst te nemen. Maar hij wil ook proberen te begrijpen waarom het vaak om mensen met een migratieachtergrond gaat.

Minderheid vs. minderheid

Mijn voormalige student Jasper Van Steenberghe deed in deze krant een moedige coming-out over zijn gevoel van onveiligheid na enkele homofobe incidenten (*DS 21 februari*). Iedereen moet bezorgd luisteren naar zijn hulpkreet. Jasper durft in Antwerpen niet altijd hand in hand over straat te lopen met zijn vriend. Diverse metingen tonen inderdaad aan dat de algemene tolerantie voor LGBT (lesbian, gay, bisexual en transgender) nog laag is en dat er veel incidenten uit LGBT-fobie plaatsvinden. Er is nog een hele strijd te leveren in onze samenleving – die begint bijvoorbeeld al in de sportclubs. Elk incident is er intussen één te veel.

Jasper ziet alleen jonge daders met migratieachtergrond. Hoewel een meerderheid van de daders bij zulke incidenten autochtonen zijn, zijn Noord-Afrikaanse daders oververtegenwoordigd in verhouding tot hun aandeel in de bevolking. Tolerantie voor andersgeaarden is verhoudingsgewijs veel lager bij niet-westerse religieuze en etnische minderheden. Het idee dat alleen heteroseksualiteit normaal is, is daar nog veel sterker aanwezig. Hoe moeten wij daarmee omgaan, zodat Jasper en vele anderen zich niet in de steek gelaten zouden voelen?

Identiteit onder druk

We mogen niet in de val van de polarisering trappen. Er is boeiend onderzoek naar zogenaamd homonationalisme, waarbij traditioneel ethisch conservatieve partijen LGBT paradoxaal genoeg omarmen, zij het om hun doelstellingen rond immigratie en integratie na te streven. Twee minderheden worden zo tegen elkaar uitgespeeld.

We moeten vooral beter proberen te begrijpen waarom de tolerantie voor andersgeaarden zo laag is bij religieuze en etnische minderheden en waarom er verhoudingsgewijs meer daders met een migratieachtergrond zijn. Daar weten we nog te weinig over. Een van de redenen is wellicht dat de collectieve identiteit van de minderheden onder druk staat in het immigratie- en integratiedebat, en er te weinig beleidsaandacht gaat naar waar deze jongeren samen vóór kunnen staan in plaats van tégen.

Zo is er in Antwerpen veel geld gegaan naar de restauratie en zichtbaarheid van belangrijke religieuze gebouwen voor christenen en joden. Maar waar blijft de moskee als landmark, waar jongeren constructief kunnen werken aan projecten in onze samenleving? Daardoor zou ook binnen

'Er gaat weinig aandacht naar waar deze jongeren samen vóór kunnen staan in plaats van tégen.' (foto: Gay pride, Brussel 2015). © Jimmy Kets

religieuze en etnische minderheden de erkenning voor andersgeaardheid kunnen groeien, die binnen andere groepen al is verworven. Die laatste kunnen daarbij helpen. Dat zou ook nuttig zijn voor de vele LGBT-jongeren met een migratieachtergrond. Die zijn nog lang niet toe aan samen hand in hand over de straat wandelen, ze zitten dikwijls nog diep in de kast.

Antwerp Pride

Het is een van de kernopdrachten van de universiteit, en van elke academicus, om mee te denken over die maatschappelijke vragen en om oplossingen aan te reiken voor de problemen waarmee Jasper en vele anderen worden geconfronteerd. Rector Herman Van Goethem benadrukt daarbij het belang om mensen samen te brengen. De UAntwerpen verricht

LGBT-jongeren met een migratieachtergrond zitten dikwijls nog diep in de kast

boeiend onderzoek naar dit thema binnen haar gender en sexuality network en overlegt er met middenveldorganisaties over in een LGBT-Forum. Zij werkt in mijn faculteit, op initiatief van decaan Dirk Vanheule, met de studenten actief rond diversiteit. Daarvan zijn er gelukkig ook veel met migratie- of LGBT-achtergrond. Ze hebben elk hun studentenvereniging, en wie weet willen ze deze discussie samen oppikken. De resultaten kunnen zichtbaar worden op de Antwerp Pride, waaraan de UAntwerpen sinds 2017 als eerste universiteit deelneemt.

Als hoogleraar wordt van mij verwacht dat ik tijdens colleges voorbeelden geef die rekening houden met diversiteit in de samenleving. Ik aarzel daarbij niet om me als – hopelijk positief – rolmodel te positioneren vanuit mijn

geaardheid en ervaringen. Met die positieve boodschap wil ik de hand reiken naar alle studenten.

Mijn man en ik zijn ook wel eens nageroepen op straat, trouwens niet alleen door jongeren met migratieachtergrond. Toch wandelen wij al zestien jaar samen, soms zelfs hand in hand, door onze prachtige Brederodewijk. Ik wens niet alleen Jasper, maar ook de vele LGBT's met migratieachtergrond, toe dat zij hetzelfde zullen blijven en mogen doen.

FREDERIK SWENNEN
Hoogleraar
UAntwerpen.